

**Ion
Georgescu
Muscel**

**POVARĂ
POETICĂ LA
PURTĂTOR**

CUPRINS

PREFAȚA de Dana Anghelescu

CUVÂNT ÎNAINTE din partea autorului

CU PRIVIREA SPRE LUME

Adagio, de Albinoni.....	14
Aeroport prietenos.....	14
Alunecări de teren.....	16
Arhivă	16
Bruegel	18
Dreptatea cămătarului	18
Călătorie.....	20
Călătorie (2)	20
Buimăceală	20
Caporal de schimb	22
Case	22
Constatări.....	24
Cenaclu	24
Clopotele de la St. James.....	26
Coaja de ou	26
Confesiune	28
Confuzie.....	28
Câte înfloriri... ..	28
Cu cât mai mult... ..	30
Cu totul altfel	30
Curgerea vremii.....	32
Cuvinte și CUVÂNTUL.....	32
Destin	34
Destinații	34
Dezvăț.....	36
Din Canada.....	36
Două semințe.....	38
Creștinească.....	38
Dorul-dor	38
Eu și pasărea Robin	40

În tranzit	40
Farmecul ruinei	42
Gândind la țara mea.....	42
Iarnă canadiană	44
Internet.....	44
Ideea de timp.....	44
Ieremia.....	46
Impresii de drum.....	46
Lege și rost	48
Lindenfeld.....	48
Logica dreptății	50
Litere pe câmp	50
Mă mir, mă-ntreb.....	52
Mai întâi.....	52
Manifest color	54
Mărturisire	54
Măsura timpului.....	56
Buddha	56
Matematică.....	56
Mătușa Jofi.....	58
Meditație	58
Merele de vară.....	58
Metaforic Patria	60
Mi-e dor	60
Parfum de poet	60
Molipsire	62
Munții	62
N-am suferit ca Dorz!	64
Nevoia de răspuns.....	64
Noiembrie târziu	66
Pană și fulg	66
Octombrie	68
Orizont	68
Pastel citadin.....	70
Patria din gând.....	70
Pedagogie	72
Pesimism	72
Poem pentru inimi durute.....	74
Nostalgie	74
Pictura	76
Poem.....	76
Pravăț.....	78
Prilej de cugetare	78
Prin vechile hrube	80
Privind la case	80
Privind lumea.....	82
Pseudoistorie	82
Rânduri dintr-un carnet	84
Reflecții.....	84
Refugiu	86
Renunțare	86
Revoltă.....	88
Roșia Montană	88
Suferința	88
ROSTUL	90
Rosturi	90
Satul părăsit	92
Scenarii	92
Seară de Sfântu' Gheorghe	94
Semănături de gânduri	94
Semnele senectuții	94
Solie	96
Stejarul din câmp	96
Străpuns de glonț.....	96
Zi de vară	98
Talpa Țării	98
Tandrețe.....	100
Țara, peisajul.....	100
Tărâm poetic	102
Tendință.....	102
Timișoara din vis	104
Timp viclean.....	104
Toamna, copacii . . .	106
Toamnă canadiană	106

Traista cu fluiere.....	108	Întâlnire cu marea	136	La marginea tristeții.....	166
Trecere... curgere.....	108	Tempestas.....	136	Licăriri.....	168
Trecute flori	110			Mâna îmbătrânită	168
Trezirea din vis.....	110	FILOLOGICE		Vorbe, gânduri și speranțe	168
Tristețea frunzei	112	Calambururi	138	Minune discretă	170
Tristețe	112	Definiții	138	Mirajul ninsorii.....	172
Umbra.....	114	Filologică.....	140	Melancolie	172
Ulcica de lut	114	Compilație.....	140	Noiembrie cu amintiri	174
Vântul istoriei.....	116	Lingvistică.....	142	Nostalgii.....	174
Vas-oglinză - sufletul meu.....	116	Nostimade	142	Pantofii de educatoare	176
Veronica Micle	118			Pe cărarea de-atunci	176
Vreme și vremuri	118	FLORI PENTRU ANCUȚA		Portret.....	176
Vremuri încălțate	120	2009.....	144	Primăvară ciudată	178
Zădărnice	120	ANA.....	144	Privind la poze.....	178
		Anotimpuri repetate	146	Priveliști	178
EMOȚII PERENE		Fluturile	146	Rezerve de tandrețe	180
Acasă	122	Aprilie destoinic	146	Stearul din câmp	180
Cârciumărese.....	122	Biografie tristă	148	Sugestie	182
Nostalgie.....	122	Câmp cu trifoi.....	148	Timp grăbit	182
Cărți	124	Cărarea din crâng	150	Tâlcuire de vis.....	182
Copilării neterminate	124	Cu o aripă lipsă	150	Teamă sfântă.....	184
A venit!	124	De la tine la mine	150	Toate-ale tale	184
Cu dedicație	126	Culorile verii	152	Umbra ta.....	186
Culoarea numelui.....	126	Cutume dragi	152	Vorbe și cuvinte.....	186
De dimineață	126	Dealurile Sălajului.....	154		
Descriere	128	După bureți	154	JOCUL AMORULUI	
Dimineața	128	Elegie	156	Amurg mohorât	188
Eram puștan.....	128	Eseu	156	Cărarea cu umbre	188
Fântâna de la Rugeanca	130	Ideea de a fi	158	Cutume lumești.....	190
Florile Someșului.....	130	Iluzia visului	158	Impresie.....	190
Fotografie	130	Improvizație.....	160	Fantezii	190
Frunzele toamnei	132	În preajma sărbătorilor.....	160	Intenție	190
Gânduri	132	Întâlnire în vis	162	Ironie	192
Funicularul	132	Întâlnire	162	Măci pe calea ferată	192
Gastronomică	134	Invitație la amintire.....	164	Mesteceni albi.....	194
În oraș.....	134	Jerseul meu de lână	164	O liană.....	194
Cânta o artistă.....	134	Joc de-a viața	166	O necunoscută	196

Păcătuind cu privirea.....	196
Perechilor de tineri.	198
Pisicuța jucăușă.....	198
Prin necosite ierburi	200
Replici	200
Reportaj	202
Rugămintе	202
Rugăciune (2).....	204
Sălcii	204
Strănutul	204
Un tablou de Dupré	206
Spațiu intim	206

MAI APROAPE DE IISUS

Analiză	208
Aviatică	208
Bieții Anania și Safira!	210
Biserica din Costești	210
Botezul.....	212
Psalm	212
Caracterul.....	214
Câtă splendoare!.....	214
Catapeteasma	216
Cântul furat	216
Cerbul cerșetor	216
Credința	218
Cum e să crezi.....	218
De m-aș ruga.	220
Docilul.....	220
Enigma.....	222
Faustina	222
Filocalie.....	224
Filosofie obosită	224
Filosofie	226
FLOARE DE GÂND	226
Gânduri de primăvară	228
Împărtășanie.....	228

Împrumutul	230
Introspecție.....	230
Într-un târziu	232
Învață-mă iubirea	232
Locaș de închinare.....	234
Mai presus.	234
Masonerie	236
Meditație	236
Mesteacănul.....	238
Mulțumire	238
Mi-e dor de-un vis.....	238
Numărarea timpului.....	240
O virtute.....	240
Porțile	242
Prefigurare	242
Proces-verbal	244
Ninsoare indecisă	244
Referat	246
Resemnare	246
Retrăiri	248
Rugă de seară.....	248
Robie	248
Rugă	250
Rugă (I)	250
Rugăciune	250
Soarele-n nor	252
Străfulgerare.....	252
Tăcerea	254
Teama de ne iubire.....	254
Tendință	256
Un jug mai dulce	256
Trandafirul zilei	256
Trebuie că.	258
Zorile dreptății	258
Urcând dealul.....	260
Vasul întreg	260

MAMA ȘI TOȚI AI MEI

Aniversare primă	262
Privire de copil	262
Biografică.....	262
Cântec pentru Sara	264
Cântec pentru Crinuța	264
Cu două iubiri	266
Grijă de mamă	266
De-a-ndăratelea prin ani.....	266
Mama.....	266
Fetița.....	268
Întâlnirea cu trei	268
Musceleanca	270
Narcis	270
Nepoțica.....	272
O veste	272
Pe gânduri.....	274
Timpul	274
Sugestie de autoportret	275
Aspirație.....	276
Două păreri	276
Casa din Băița.....	276
Zodie	276
Cu capu-n nori.....	278
Identitate	278
În cumpănă	280
În ospiciu.....	280
Indignare	282
Stingher	282
Insuficiențe	282
Introspecție.....	284
Pinul	284
Raționament.....	286
Reverie.....	286
Tot mai singur	286
Schiță în creion.....	288
Vise gratis!	288

Libris.RO

Respect pentru oameni și cărți

An impressionistic landscape painting featuring a winding road through a lush, green forest. The brushstrokes are visible and textured, with a palette dominated by greens, yellows, and blues. A small white car is visible on the road in the distance. The overall mood is serene and natural.

CU PRIVIREA SPRE LUME

ADAGIO, DE ALBINONI

Plugul răstoarnă brazde de liniști în câmp de restrîște;
 Mă scald în șoaptele copilăriei – până când?
 De n-ar fi poiene cu flori și-amintiri cu părinți,
 De n-ar fi povești cu iubiri și poteca spre casă,
 N-ar fi nici la flaut așa tânguire duioasă,
 Și nici la vioară suișul de-un roșu-carmin...
 Oriunde mă duc, orideunde vin, plopul susură lin...
 C-am apărut dintr-un ținut cu poarta prea repede-nchisă;
 Cel ce din spate m-a-mpins, mi s-a șters din privire;
 M-am smuls dintr-un vis cu-așa uitare trăiri, și îmi pare
 Că petale din ele încă zăresc la colț de cărare.
 De unde știi că albastru-mi dă sens să exist?
 Că viața, până la urmă, se termină trist?
 Un tăvălug de imagini și cețuri, de clipe fugărite,
 Amestecat cu glasul mamei, și-apoi al iubitei...
 O pală de vânt smulge salcâmului pieptenii frunzei;
 Între mine și eu, o persoană confuză face cu mâna,
 Să-mi spună că viața trăită-i minciună și vis
 Amintiri de-o ușă și-o clanță, de-o fată cu garoafă-n păr
 Nimicul vieții aceste se scurge candid în țărână
 Câte cortine, și câți pereți de tăcere pân' la adevăr?
 Amintirea de mine, și-amintirea de tine, prin griul părerii...
 Nu noi, ci iubirea din noi, și până la urmă speranța
 Se vor trezi decis din ultimul vis.

AEROPORT PRIETENOS

Într-un aeroport prietenos,
 necunoscut pe fața mapamondului,
 voi întâlni cu uimire deplină
 toate imaginile pierdute ale somnului...
 am uitat că uitasem, am visat că visasem:
 care din timpuri sunt mai reali, care mai oficiali?
 buimac mă trezesc: toți înțeleg și toți vor să ierte,
 nu găsești pe nimeni care să te certe;
 mă uit la toate ca un lunatic,
 simt că sunt frate acestui copac singuratic
 și de mă uit bine: norul de sus e mai real decât mine...
 trag cu urechea la doi și ascult pe furiș:
 „constructorul de case repară peisajul
 și mângâie destinul unui povârniș”;
 un altul se destăinuia melancolic
 unui preot puținel la trup, cu vocea slabă:
 „aș vrea să-mi zburde gândul ca un prinț desculț
 prin ogrăzi cu otavă”...
 primi un răspuns cu zâmbet ascuns:
 „numai de vorbești despre Iisus,
 te-nvăluie un lan de grâu
 și-o lumină de sus”...
 se-apropie timpul de zbor; răbdarea-i târzie;
 griul mai are un pic de culoare în el; aerul - poezie...
 – spune-o dorință, Ion Georgescu-Muscel, mă grăbesc
 – aș vrea s-o văd la mână și să o-ntâlnesc
 pe Smaranda Brăescu-n costum românesc
 desprins de la sol, tot omul se schimbă la față;
 vorbește unu-n spate, apăsător și greu:
 „îl calcă nevoia pe haman
 că nu i se închină mardoheu”.

ALUNECĂRI DE TEREN

au loc alunecări de teren
 în țara mea cu prelungite ploi
 se prăbușesc năzuințe în oameni
 se-aprind în presă gratuite focuri
 și face râie peisajul pe alocuri. . .
 mă-ntorc de la azi la ziua de ieri
 și-mi place să cred că s-ar întâmpla
 să fie-alunecări de cer pe undeva –
 prăbușiri de azur peste suflete triste
 să rămână buimacă de-atâta frumos
 obștea ieșită la treburi pe câmp
 vise de noapte cu aripi și zbor
 să fie trăite și ziua aieva. . .
 s-avem iertarea în meniul zilei
 ar ninge peste noi zăpezile de miei
 și ne-am trezi troieniți de idei. . .
 au loc alunecări de cinste-ntre oameni
 și nu e fărăș s-adune din noi lehamitea
 mă fericesc să pot cugeta la poieni cu flori
 ce treabă avem noi, iubito, cu zarva de-afară
 era un timp când vinovați de iubire
 nu erai nici tu / nu eram nici eu –
 atunci ne gândea Dumnezeu.

ARHIVĂ

Un pâlc de copaci pe un dâmb
 Și-o pajiște rămasă
 Îmi dă ideea că acolo
 A existat și-o casă;
 În casă-au existat destine
 Cu frământări, iubiri și lașități comune. . .
 Unde sunt cei ce au trăit:
 În vreun registru-n primării
 Cu nașteri și decese,
 În catastife cu impozite și taxe,
 În vreo matricolă de școală
 Cu consemnări la-nvățătură și purtare. . .
 În vreun proces verbal de constatare
 Sau în vreo știre dispartă de ziar;
 În cimitir anume, cu vreun semn
 Sau în gropi comune-aproape neștiute. . .
 În vreo conștiință ce mai dăinuie în lume
 Sau în ficțiunea vreunui scriitor.
 Eu spun că zac în peisaj,
 Cu tot ce-au însemnat emoții și iubire,
 Cu frica de neant, cu înflorire,
 Cu setea după verde și dorul de zăpezi. . .
 Căci peisaj e orice chip ce se destramă –
 E gândul peisaj, e amintirea. . .
 Iar viața - un pumn de țărână și-o dramă :
 O priveliște intimă, anume ticluită
 Îmi cheamă-n amintire o iubită.

BRUEGEL

Acei trăsniți de daci, din buza Europei
 Bruegel și-ai lui privi ră cu proaspăt ochi trufia
 latinătății sacre din domuri și palate.
 Se pare că o palmă cu bățături de coasă
 se-ndreaptă spre obrazul prelat și academic.
 El grajdul îl așază mai sus de catedrală
 Hristosul din Scriptură e-ntre țărani în sat.
 Nu fețe imobile, nu mitre aurii:
 Drumeți cheflii și zarvă, dughene cu mâncăruri,
 vite și cai, copile nurlii și cabotine
 dau frâu sincerității unei trăiri depline.
 Pentru negoțul nobil, pictează în uimire
 trupuri de nimfe albe, privite de satiri...
 L-al lor sidef din cadru se-ndreaptă-n ispitire
 atât stăpânul casei cu barbă și chelie,
 cât și-un copil obraznic cu zâmbetul ștrengar.
 Cucoana lui, voioasă, prin staul mulge vaca –
 Duce la câmp mâncarea cosașilor din lan –
 Mai trage câte-o dușcă, dacă n-o vede nimeni –
 De trebuie s-o ducă-n spinare de la han.
 Și totuși, mustăciosul cu patim-o iubește
 trăgându-i, ca în treacăt, o palmă peste fund.

DREPTATEA CĂMĂTARULUI

Un trăitor prea vrednic în duh a fost să vadă
 Făptură-ntunecată între făpturi prea albe:
 Un diavol din cei mici a dezertat la îngeri,
 Și-acești, în graba mare, pe loc îl săpuniră,
 De-ajunse alb ca dâșii, scăpând de-urmăritori:
 Să vezi că sunt și draci ce jinduiesc sfințirea!
 Dar uite cămătarul – din oameni botezați –
 El victimei propune, ca bun creștin ce-și zice,
 Să-ncheie un contract, pe scurt timp favorabil –
 Însă de întârzie – dobânzi la toată ziua pân' la sfârșit de veac.
 Și-așa-nzecit și însutit el își culege rodul;
 Își calcă victima-n picioare, îi stoarce toată vloga;
 Își urlă dreptul cu hârtia semnată la strâmtoare;
 Ba face chiar pe urgisitul și drept în fața legii,
 Pe Dumnezeu și-L ia de martor că-i chestie de onoare...
 La o adică – drac spășit, și om hulpav de-așa dreptate:
 (Cămătarul îmbătat de ban dă lecții de cruzime lui Satan!)
 În rai sau iad, tot ar urma să stoarcă victimei dobânda
 (De-ar fi s-ajungă cu puteri și dincolo de bariere) –
 Mă-ntreb ce noimă mai rămâne hulitei vorbe de dreptate,
 Când lumea scoate din registre cu de-a sila... mila.

CĂLĂTORIE

Cu pântece balonate
 Roiau oile prin gară
 Ciobani răi cu bâte late
 Le-ndemnau să urce-n scară.
 Behăiau bieteile oi
 Străjuite de dulăi
 Le trebui un ceas din noapte
 Pân' să le-mbarce pe toate.
 Lupii, vere, înnebuniți
 Se năpusteau pe la roți
 Rânjeau dinții la vagoane
 Se agățau de tampoane...
 Pân' ce trenul chiui
 Și-o luă-nspre câmpia albă,
 Pe scări, ciobanii-nlemniți
 Stau cu bâtele sub barbă
 Cum spuneam, lupii – purcoi
 Agățați de dinapoi.
 Doar un iepure iepuros
 A luat-o pe jos.

CĂLĂTORIE (2)

De fiecare dată, când plec,
 Mă duc la drum, în gând, și cu altă plecare –
 Cum scarmeni lână, așa îmi las pe cale
 scame de-amintiri cu iubiri...
 În ureche, vocile se-alină;
 Ochiul înghite pe nerăsuflăte
 lumină...
 În suflet, prind a-nmuguri alunii,
 Pe fereastra vagonului dau năvală
 peisajele lumii...
 O, v-am zărit în treacăt,
 Verticale fire de mesteacăn!
 În față, câmp de rapiță cu flori –
 Rămâne-n urma mea un lan de întrebări!
 (Să nu mai între nimeni în cupeu!)
 Să mă scufund în amintiri cu tine!
 Se poate să te-neci în amintiri?
 Legănat de tren, cuget la căile Domnului,
 Pe nesimțite, mă las strecurat
 prin pânzele somnului...
 Și parcă, totuși, nimic n-a fost greu –
 Trag draperia-n geam...
 Lumina blândă a becului
 se varsă-n înserare
 Și nu am tihnă să mă simt al meu.

BUIMĂCEALĂ

Zac smulse la margini de-alei
 Cadavre de-arbuști ornamentali.
 În cimitir, cu hărnicie, roboții
 Dau jos și îngroapă statui.
 S-a auzit că-n cartierul de vest, peste noapte,
 Cineva a amestecat străzile:
 Nu mai știe cine al cui e și unde se află;
 GPS-ul dă din umeri nedumerit;
 Privirile stau holbate ca la filmele horror;
 Pe toate ecranele apare inscripția ERROR.
 Se smintesc cuvintele limbii; poți citi:
 „Încă mai poți să ai încredere-n cai”
 Sau: «Pasărea a picat în pasă rea».
 Este un aer înțesat de spirite și pășări,
 Nu se știe cine privește și cine-i privit,
 Sau care de unde-a venit,
 Sau care pe cine-mbrânțește și de ce e-mbrâncit.
 Dar un trăsnet-lumină despică tot spațiul
 (Un înger cu trâmbiță se arătase):
 – Vă pregătiți pentru judecată!
 (Acesta a fost versul)
 Și s-a făcut ordine în tot universul...

CAPORAL DE SCHIMB

Covoare de vis se șterg în jetul alarmei;
 Ceva a speranță se-nchide în dos de cortină;
 Se ciorovăiesc în urechi stoluri imense de vrăbii:
 „Lăsați gălăgia în corpul de gardă!”
 Îmi iau schimbul și trec prin lungi coridoare,
 Ca printr-un templu solemn, fără preoți și fără altare;
 Înaintăm în griul nopții ca o smerită omidă;
 Trupa-și lasă în cale orgoliul ca pe-o crisalidă. . .
 Mi-e grijă din nou să-mi găsesc santinela de veghe;
 E-o tăcere cu țepi – n-aud prea bine ce-a zis:
 „Soldat, ai auzit cumva pașii speranței mele din vis?”
 Ne fixăm tăcuți amândoi privirea pe-o siluetă de casă,
 Pe chip se ivește abia o ghicită grimasă. . .
 Tot cu zâmbet, mereu, pe-al doilea-l întreb din privire
 Dacă-a zărit bucle de înger în dreapta poemului meu. . .
 A zâmbit cu subînțeles; și el construiește poeme. . .
 Deși trec în rând, grija în post mai rămâne o vreme;
 Dar ultimul urlă smintit la noi, ca un leu:
 „Parola! – că vă culc pe toți la pământ! –
 Câte stele-au căzut în timpul serviciului meu?!”
 Îmi iau inima-n dinți, umil și jenat:
 „Nici cu una mai mult din câte-ai numărat!”

CASE

Case de melc și case de oameni –
 Cochilii de viață trăită,
 Modele de gust, de simț și de stil. . .
 Rămase nădărușii, și nezăvorâte. . .
 «Sic transit. . .», s-ar zice, doar melancolia
 Spășitei zidiri în pitorescul amiezii
 Mă pune-n răscruci de-ntrebări și visări. . .
 Aici – casa popii, colo – primăria,
 Pe-o frunte de deal – ruine de biserici,
 Cocioabe de lut și vile burgheze
 Unde-au plâns și visat suave femei. . .
 Apoi, pe prundișuri și-n stâncă-nchegat –
 Cochilii de neam, și cochilii plebee;
 Palate-n intarsii de mov și oranj
 Sau simple coji de calcar, la fel
 Precum case văruiate din Muscel.
 Din toate, din toate-s stăpânii plecați
 Și cei fugăriți, și cei devorați.
 Sporit-au ei lutul, dar seva durerii,
 Iubirile, spaimele, tandrele gesturi
 Putut-au pieri când au ars așa viu?
 În ce sertare și-n ce cămări
 Stau caldele zbateri de inimi din gări?
 Sau clipa-ntâlnirii, sau jalea plecării. . .
 Sau ce sinistre butoaie închid
 Ranchiune, turbări, viclenii și necinste?
 Ca să-nțeleg lumea, dă-mi, Doamne, reper!
 Să-i văd pe-ai mei, plecații,
 Mi-e poftă mult a crede –
 Și-abia-ndrăznesc să sper.

